

ת"פ 29630/12/17 - מדינת ישראל נגד ינון פלקוביץ

בית משפט השלום בראשון לציון

02 אפריל 2019

ת"פ 29630-12-17 מדינת ישראל נ' פלקוביץ

לפני כבוד השופט עמית מיכלס
המאשימה מדינת ישראל

נגד הנאשם ינון פלקוביץ

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד מור מלכה

הנאשם וב"כ עו"ד לירן זילברמן

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

בפתח דבריי אני מודיע על זיכוי של הנאשם מחמת הספק.

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של היזק בזדון לרכוש לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

על-פי עובדות כתב האישום בתאריך 28.3.17 פגע הנאשם במזיד ברכב שבבעלות אזרחית בשם יהודית, בכך ששרט את דלתות הרכב באמצעות מפתח. על-פי הנתען נגרם לרכב נזק בשווי של כמעט 3,000 ₪.

אין מחלוקת בין הצדדים על כך שאכן נגרם נזק לרכב וכל שנותר לקבוע הוא האם הוכח במידת הוודאות הנדרשת שהנאשם הוא זה ששרט את הרכב.

מטעם המאשימה העיד השוטר שנכח במקום וערך את דוח הפעולה שסומן ת/6. נוסף על כך הוגשו בהסכמה מסמכים שונים מתוך תיק החקירה.

השוטר זכר במעורפל את האירוע, ובמהלך עדותו הרבה לעיין בדוח הפעולה (ת/6), ומכאן שיש להתמקד בדוח עצמו שנכתב בזמן אמת וככל הנראה משקף את הדברים בצורה המדויקת ביותר.

על-פי דוח הפעולה, השוטר עמד מחוץ לניידת, הבחין באדם בעל שיער שיבה עם חולצה לבנה ומכנס ג'ינס כחול יוצא מרכב קיה כאשר בצמוד לרכב חונה רכב מסוג ניסאן. מאחר שאין מחלוקת שאותו אדם שיצא מהרכב הוא הנאשם, הוא יקרא להלן הנאשם על אף שבדוח הפעולה הוא כונה חשוד.

הנאשם נראה נצמד לרכב הניסאן בצידי השמאלי מאזור מכסה המנוע והולך עד הכנף האחורי שמאלי. בשלב זה, שמע השוטר "חריקה ארוכה", ולאחר מכן הבחין שהנאשם מחזיק ביד שמאל בצרור מפתחות אשר הצמיד אותם לרכב. לאחר מספר שניות, הנאשם עזב את המקום ונכנס ככל הנראה לביתו. השוטר ניגש לרכב שממנו יצא הנאשם ולרכב שלו נגרם הנזק והבחין בשריטה לאורך צד שמאל של רכב הניסאן. במהלך עדותו בבית המשפט, הסביר השוטר שראה את צרור המפתחות בידו של הנאשם, כאשר הנאשם עמד בחלק שליד מכסה המנוע.

בבדיקה שערך לפי מספר הרכב, זיהה השוטר את הנאשם לפי תמונה. השוטר מתאר שלאחר מכן הוא פנה לכתובתו של הנאשם, דפק על דלתו, הראה לנאשם את השריטה. על-פי תיאור השוטר הנאשם נראה מבוהל וטען כי כלל לא ידע על מה מדובר. גם לאחר שהשוטר התעקש שאמר שראה במו עיניו את גרימת הנזק, המשיך הנאשם בשלו וטען כי כלל לא ידע במה מדובר וכי "ישנה טעות".

לאחר שהשוטר סיים את הטיפול באירוע אלמ"ב הוא חזר אל הכתובת ופנה אל בעלת הרכב.

הנאשם הכחיש ששרט את הרכב ואף שלל את האפשרות שמדובר בטעות.

ראיות המאשימה מסתמכות כאמור על עדותו של השוטר, שתיאר "חריקה ארוכה". יש לציין שמדובר בחריקה כזו שגרמה לשוטר להסתכל ולהתמקד באירוע ואכן כאשר ניגש השוטר למקום הוא הבחין בשריטה, ומכאן שיש לתת לתיאורו של השוטר משקל לא מבוטל.

עם זאת, העובדה שמדובר בשריטה טרייה הוספה על-ידי השוטר רק בבית המשפט. יש לציין שמעדות בעלת הרכב, עולה שמדובר בשריטה שלא הייתה קיימת בפעם האחרונה שראתה את הרכב.

הסבריו של השוטר לפיהם הוא לא ניגש מיד לנאשם, לאור העובדה שביקש תחילה לבדוק את תוצאות מעשיו של הנאשם, נשמעים הגיוניים. בעניין זה יש להפנות אף לת/5 ממנו עולה שהשוטר אכן לא הבין את פשר הרעש, עובדה המעוררת ספק בכל הנוגע לרמת הביטחון של השוטר שאכן הנאשם שרט את הרכב.

ספק זה מצטרף למספר עניינים נוספים.

על אף שאין צורך בכך לצורך הוכחת העבירה הפלילית, לא נטען שקיים מניע כל שהוא לפיו הנאשם מעוניין לשרוט את הרכב ולא הוכחה אף הכרות כל שהיא בין הנאשם לבין בעלי הרכב, כפי שעולה מדברי בעלת הרכב בהודעתה במשטרה.

לדברי הנאשם הוא הלך להוציא את המטען מהרכב שלו, הא ותו לא ואין לו כל עניין בשריטה של כלי רכב חונים.

ראייה "התומכת" בראיות המאשימה היא דבריו של הנאשם שהובהרו במזכר שערך השוטר וסומן ת/7, בו תיאר השוטר שהנאשם הסתכל עליו במבט מבוש ושאל אותו "אין דרך לצאת מזה". לדברי השוטר הוא הסביר לנאשם כי הוא איש חוק והוא אינו מתכוון להעלים עין מהמקרה.

ניתן לפרש מסמך זה כ"ראשית הודאה" ולראות בו כחיזוק לראיות המאשימה. מנגד, ניתן אף לקבל את הסבריו של הנאשם בפניי לפיהם ברגע ששוטר ביקש ממנו לרדת למטה והראה לו שנגרמה שריטה לרכב שחנה לידו וכאשר השוטר האשים אותו שהוא זה שפגע ברכב, הוא ביקש לדעת מה אפשר לעשות וכיצד ניתן להיחלץ מהמצב אליו נקלע, מצב שהוא, לדבריו, אינו מורגל בו.

כבר בחקירתו של הנאשם במשטרה ובהמשך במהלך הדיון שנערך בפניי, הועלתה אפשרות שמא הנאשם שהלך עם מפתחת בידו, שרט את הרכב בטעות. משנשאל על כך הנאשם במשטרה, הוא הודה שהוא אינו שומע טוב ועניין זה יכול לחזק את טענת הטעות שמא כאשר הלך בין שני כלי הרכב, המפתחות שאחז בידו שרטו את הרכב בלי ששם לבו לכך.

ואולם, הנאשם לא הסכים עם אפשרות זו ואף הסביר שכל שהיה מדובר בטעות, הדעת נותנת שהיה מדובר בשריטה קטנה בלבד ולא בשריטה באורך של כ- 2 מטר לאורך כל הרכב. בדבריו אלו של הנאשם מצאתי טעם והיגיון באופן שמחזק את הספק. הסיבה לכך נעוצה בעובדה שהנאשם יכול היה "להיחלץ" מהטענה שהוא זה ששרט את הרכב, ככל שהיה מודה שייתכן שמדובר בטעות, באופן שהיה מביא לצמצום יריעת המחלוקת במידה משמעותית, אולם בחר שלא לעשות כן מתוך תחושת החפות אותה ניסה להעביר בדבריו בבית המשפט.

נוכח כל האמור, נותר ספק בליבי, האם הנאשם אכן ביצע את המיוחס לו ואני מורה על זיכוי מחמת הספק.

ניתנה והודעה היום כ"ו אדר ב' תשע"ט, 02/04/2019 במעמד הנוכחים.

עמית מיכלס, שופט

